

Erilaisten työmarkkinasuhteiden kartoittaminen: Eurofoundin analyysikehyksen soveltaminen

Johdanto

Eurofoundin vuoden 2016 raportissa *Euroopan työmarkkinasuhteiden keskeisten ulottuvuuksien kartoittaminen* työmarkkinasuhteet määritellään työn ja työllisyden yhteiseksi ja yksilökohtaiseksi hallinnaksi. Raportissa mainitaan neljä keskeistä ulottuvuutta.

- *Työpaikkademokratia* – perustuu työnantajien ja työntekijöiden oikeuksiin osallistua suoraan ja välillisesti työsuhteeseen hallintoon sekä molempien työmarkkinaosapuolten asemaan autonomisina kollektiivisina järjestöinä ja niiden kollektiivisiin valmiuksiin vaikuttaa päätöksentekoon.
- *Teollisuuden kilpailukyky* – perustuu talouteen, jossa tuottavuuden kasvu pysyy korkealla ja pienten ja keskisuurten yritysten taloudellinen asema säilyy hyvänä. Kilpailukyvyn kannalta on tärkeää edistää tutkimusta ja innovointia, tieto- ja viestintäteknikkaa, yrittäjyyttä, kilpailua sekä koulutusta.
- *Sosiaalinen oikeudenmukaisuus* – perustuu oikeudenmukaiseen ja syrjimättömään mahdollisuksiin ja lopputulosten jakautumiseen yhteiskunnassa, jotta voidaan vahvistaa kunkin yksilön itsemäärämisvaltaan ja itsensä toteuttamiseen liittyviä valmiuksia.
- *Työn ja työllisyden laatu* – perustuu uraan ja työllisyysturvaan, terveyteen ja hyvinvoitiin, mahdollisuksiin sovittaa työ ja muu elämä yhteen ja tilaisuksiin kehittää taitojaan koko elämän ajan.

Näiden keskeisten ulottuvuuksien tulkinta, soveltaminen ja toteutus riippuvat kuitenkin sidosryhmien yhteyksistä ja niiden kansallisesta työmarkkinasuhdejärjestelmästä. Tästä syystä raportissa painotetaan sen hyödyllisyyttä, että tästä käsitekehystä kehitetään edelleen erityisesti maiden välisiä vertailuja ja keskinäisen oppimisen prosesseja varten. Tätä tarkoitusta varten tehtiin ensimmäinen analyysi nykyisistä tietolähteistä ja indikaattoreista.

Tämä tutkimus on jatkoa tälle työlle. Tarkoituksena on hienosäätää indikaattoreita tarkemiksi. Tutkimuksessa arviodaan myös, miten ja missä määrin

työmarkkinasuhteiden keskeisiä ulottuvuuksia koskeva käsitekehystä voidaan soveltaa kansallisella tasolla.

Taustaa

Työmarkkinasuhteiden asemaa ja merkitystä politiikassa, taloudessa ja yhteiskunnassa ei juurikaan kyseenalaistettu 1900-luvulla. Globalisoituminen, teknologian kehitys, ammattiyhdistysten jäsenmäärän lasku ja työehtosopimusneuvottelujen hajauttaminen alkoivat kuitenkin 1980-luvulta lähtien vaikuttaa merkittävästi työmarkkinasuhdejärjestelmäni. Viime vuosina joissakin EU:n jäsenvaltioissa talous- ja finanssikriisin seurausena tapahtuneet muutokset ovat kiihyttäneet joitakin näistä pitkäaikaisista suuntauksista ja myös johtaneet uusiin kehityssuuntiin: työehtosopimusneuvottelujen kattavuus on kaventunut, epätyypilliset työsuhheet ovat lisääntyneet, julkisen sektorin työpaikat ovat vähentyneet ja sosiaalihuoltojärjestelmät ovat muuttuneet monissa maissa.

Keskeiset havainnot

Kojelauta työmarkkinasuhdejärjestelmien kartoittamiseksi

Tässä tutkimuksessa koottiin työmarkkinasuhdejärjestelmien kartoittamiseksi 45 indikaattorin tietokanta käyttämällä erilaisista eurooppalaisista ja kansainvälisistä tietolähteistä saatuja vuosia 2008–2015 koskevia vuotuisia tietoja. Valitut indikaattorit täyttävät tiukat käsitteelliset ja tilastolliset kriteerit Euroopan tilastojärjestelmän laadunarvointi- ja varmistuskehysten ja muiden kirjallisuudessa yleisesti käytettyjen laatuperusteiden mukaisesti. Jotta vertailut olisivat mahdollisia, tutkimukseen sisällytettiin ainoastaan yksiselitteisiä indikaattoreita, joilla on käytännönläheinen ja intuitiivisen selvä merkitys, mikä tarkoittaa, että on selvää, mitä työmarkkinasuhdejärjestelmän keskeisten ominaisuuksien osalta mitataan. Indikaattorien hienosäätämisessä käytettiin koontia analyysivälineenä asianmukaisimpien indikaattorien valitsemiseksi ja

testaamiseksi. Kunkin ulottuvuuden osalta laskettiin standardoidut ja kootut arvot käsityksen muodostamiseksi siitä, miten kunkin maan kansalliset työmarkkinasuhdejärjestelmät toimivat.

Eurofoundin kansallisten yhteysenkilöiden verkosto testasi indikaattoreita kansallisella tasolla. Asiantuntijoita pyydettiin analysoimaan tuotettuja tietoja ja arvioimaan, missä määrin niiden perusteella voidaan muodostaa tarkka kuva kansallisista työmarkkinasuhdejärjestelmistä. Suurin osa yhteysenkilöistä katsoi, että tulokset antavat kohtuullisen tarkan kuvan kaikista ulottuvuuksista. Vain kaksi maata ilmoitti joihinkin ulottuvuuksiin liittyvistä epätarkkuuksista tai menetelmällisistä ongelmista. Tässä yhteydessä kerättiin huomautuksia käsitteellisistä näkökohdista ja ongelmallisista indikaattoreista sekä ehdotuksia uusiksi indikaattoreiksi.

Tutkimuksella on siis luotu kattava indikaattorien kojelauta, jolla voidaan kartoittaa kohtuullisen tarkasti kansallisten työmarkkinasuhdejärjestelmien hallitsevat ominaisuudet ja suuntaukset Eurofoundin kehittämän käsitekehyn mukaisesti. Tutkimusta on kuitenkin pidettävä väliaikaisena toimenpiteenä, jota on vielä käsiteltävä ja hienosäädetävä.

Kansallisten työmarkkinasuhdejärjestelmien kartoittaminen ja analysointi

Kun indikaattoreita sovellettiin kansallisiin työmarkkinasuhdejärjestelmiin, esiin tuli odotetusti merkittäviä maiden välisiä eroja. Tulokset ovat suhteellisen yhdenmukaisia Jelle Visserin Euroopan komissiolle kehittämän työmarkkinasuhdejärjestelmien tyypillisuatuksen kanssa: ”järjestäytynyt korporatismi” Ruotsissa, Suomessa ja Tanskassa, ”työmarkkinayhteistyö” Alankomaissa, Belgiassa, Itävallassa, Luxemburgissa, Saksassa ja Sloveniassa, ”valtioskeinen” malli Espanjassa, Italiassa, Kreikassa, Portugalissa ja Ranskassa, ”liberaalin pluralismi” malli Irlannissa, Kyproksella, Maltalla ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa sekä ”siirtymätauloudet” Bulgariassa, Kroatiassa, Latviassa, Liettuassa, Puolassa, Romanialla, Slovakiassa, Tšekissä, Unkarissa ja Virossa. Tulokset havainnollistavat joistakin rajoituksista huolimatta myös sitä, miten erilaiset kansalliset työmarkkinajärjestelmät kehittyvät, ja osoittavat erilaisia kehityssuuntauksia eri maissa ja jossakin määrin myös erilaisissa työmarkkinasuhderyhmittymissä. Eri maita koskeva lisääntyminen on tarpeen, sillä kriisin vaikutuksesta Euroopan työmarkkinasuhdejärjestelmiin käydään yhä enemmän keskustelua.

Kansallisilta yhteysenkilöiltä saatujen näkemysten analyysi osoittaa, että yhteysenkilöt ovat suhteellisen johdonmukaisesti yhtä mieltä neljään ulottuvuuteen perustuvan käsitekehyn asianmukaisudesta. Lisäksi analyysistä on käynyt ilmi joitakin käsitteellisiä hankaluksia, jotka on otettava huomioon. Nämä ongelmat liittyvät enimmäkseen vaikeusiin suhteuttaan työmarkkinatoimijat ja -prosessit ulottuvuuksien tuloksiin, joihin teollisuuden kilpailukyvyn, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja työn ja työllisyyyden laadun osalta vaikuttavat myös muut monimutkaiset ja moninaiset tekijät.

Päätelmät

Tutkimus osoitti, että tarkkojen indikaattorien kojelauta, jolla voidaan mitata työmarkkinasuheteiden monimutkaista tilannetta EU:n eri jäsenvaltiossa ja laatia asiaa koskevia yhteenvetöjä, on arvokas työkalu vertailevassa tutkimuksessa ja hyödyllinen väline päätöksentekijöiden, työmarkkinaosapuolten ja sidosryhmien tukemisessa.

Lisäksi tutkimuksessa on kerätty merkityksellisiä näkemyksiä etenemistavoista käsitteellisen lähestymistavan kehittämiseksi edelleen, indikaattorien parantamiseksi ja tuloksien käyttämiseksi mahdollisimman tehokkaasti, jotta voitaisiin parantaa työn ja työllisyyyden kollektiivista ja yksilökohtaista hallintaa.

Ensimmäinen vaihtoehto olisi jatkaa nykyisen kojelaudan parantamista. Tämä merkitsisi indikaattorien sekä niiden ja neljän keskeisen ulottuvuuden keskinäisen suhteenvaihtimistä arvointia, jotta voitaisiin parantaa käsitteellistä lähestymistapaa pyrkimällä suhteuttamaan indikaattorit paremmin työmarkkinasuhdeisiin ja -prosesseihin.

Toinen vaihtoehto olisi tarkastella mahdollisuutta korvata joidenkin ulottuvuuksien indikaattorit muilla indikaattoreilla. Tämä vaihtoehto voisi tulla kyseeseen erityisesti joidenkin ulottuvuuksien, kuten teollisuuden kilpailukyvyn, työn ja työllisyyyden laadun ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden osalta, sillä monet tutkimuslaitokset ovat jo kehittäneet vakiintuneita indikaattoreita kyseisillä aloilla.

Kolmas vaihtoehto olisi kehittää kutakin keskeistä ulottuvuutta varten yhdistelmäindikaattori, jolla voidaan mitata kattavasti maan suoriutumista neljän ulottuvuuden osalta. Tämä skenaario edellyttäisi indikaattorien tarkistamista sekä käsittelytä ja metodologiaa koskevaa lisätyötä.

Lisätietoja

Kertomus *Mapping varieties of industrial relations: Eurofound's analytical framework applied* (erilaisten työmarkkinasuheteiden kartoitus: Eurofoundin analytisikehyn soveltaminen) on osoitteessa <https://www.eurofound.europa.eu/publications>

Lisätietoja antaa tutkimusjohtaja Christian Welz, sähköposti: cwe@eurofound.europa.eu